

CROATIAN FRANCISCAN **T** HRVATSKI FRANJEVAČKI
HERALD VJESNIK

YEAR 41 / VOL. 2 / JULY, 2026

GODINA 41 / BROJ 2 / SRPANJ, 2026

800.

OBLJETNICA SMRTI
SVETOG FRANJE ASIŠKOGA

Impressum

*Službeno glasilo Hrvatske franjevačke
kustodije Svete Obitelji
(SAD i Kanada)*

*Official newsletter of the Croatian
Franciscan Custody of the Holy Family
(USA & Canada)*

Uredničko vijeće – Editorial Board

Fra Nikola Pašalić (kustos, Chicago)
fra Dragan Bolčić (Montreal)
fra Ilica Majstorović (Norval)
fra Antonio Musa (Chicago)
fra Lovro Šimić (New York)

Prevoditelj | Translator

Autori tekstova

Glavni urednik | Senior Redactor

fra Dragan Bolčić

Odgovorni urednik | Editor in Chief

fra Nikola Pašalić

Art Direction + Editorial Design

Ivan Ratković – Barić
Petra Ana Čubelić

4848 South Ellis Avenue
Chicago, IL 60615, USA

Phone: 773—536—0552;
e—mail: chicagoofm@gmail.com
www.crofranciscans.com

Sadržaj / Contents

4 — 5 . Str

Uvodnik / Intro

6—7. Str.

Zahvalnost iz franjevačke perspektive

8—9. Str.

Gratitude from a Franciscan
Perspective

10—11. Str.

Sluga Božji fra Ante Antić

12—13. Str.

Servant of God Fr. Ante Antić

14 Str.

Svečana promocija diplomanata

15. Str.

Pokrajinski sastanci

16 — 17. Str.

In Memoriam: Julianne Eden Bušić

18—21. Str.

Bl. A. Stepinac Chicago

22—23. Str.

Sv. Nikola Tavelić / St. Nicholas Tavelic
Montreal

24—27. Str.

Sv. Ćiril i Metod / St. Cyril &
Methodius New York

28—29. Str.

Kraljica Mira / Queen of Peace Norval

30—31. Str.

Srce Isusovo / Sacred Heart Chicago

34—37. Str.

Sv. Ćiril i Metod / St. Cyril &
Methodius New York

32—33. Str.

Sv. Jeronim / St. Jerome Chicago

34—35. Str.

Sv. Franjo / St. Francis Windsor

36. Str.

Sv. Josip / St. Joseph St. Louis

800.

OBLJETNICA

SMRTI

SVETOG

FRANJE

ASIŠKOGA

1226. - 2026.

Fra Nikola Pašalić,
OFM kustos

*Dragi čitatelji našega Vjesnika,
neka nam svima Gospodin udjeli: mir i dobro.*

Mjesec lipanj donosi nam završetak mnogih obveza, početak ljetnih odmora i vrijeme kada se mnogi raduju predahu, putovanjima i susretima s obitelji i prijateljima, napose ako se odlazi i voljenu nam Domovinu. U ozračju toga vremena još uvijek u srcu nosimo radost svetkovine Duhova koju smo nedavno proslavili. Taj veliki blagdan podsjeća nas da Crkva živi i djeluje po snazi Duha Svetoga koji vodi Božji narod kroz sva vremena. U svijetu punom nesigurnosti, brzine i svakodnevnih izazova potrebna nam je upravo Njegova snaga, mudrost i mir. Neka nas Duh Sveti vodi i prati kroz ove ljetne dane kako bismo ostali povezani s Bogom i vjerni svome kršćanskom pozivu.

Protekli mjesec donio nam je i posebnu radost u životu naše Hrvatske franjevačke Kustodije svete Obitelji. S ponosom i zahvalnošću želimo istaknuti da su naši bogoslovi, odnosno naši đakoni, Danijel Sentić i Jakov Jure Nikolić uspješno završili teološki studij te se vratili u Domovinu kako bi se pripravili za svećeničko ređenje. Na svetkovinu apostolskih prvaka svetih Petra i Pavla primit će sakrament svetoga reda i postati svećenici Kristove Crkve. To je veliki dar ne samo za našu Kustodiju nego i za cijelu Crkvu i Hrvatski narod kojemu će služiti. Zahvalni smo Bogu za njihov poziv, za njihove obitelji i za sve koji su ih tijekom godina pratili molitvom i podrškom. Pozivam sve naše vjernike da ih se sjete u svojim molitvama kako bi ostali vjerni, ponizni i radosni službenici Evanđelja i sinovi svetoga oca Franje.

Pred nama je vrijeme godišnjih odmora. Mnogi će putovati, posjećivati svoje obitelji, odlaziti na more ili provoditi više vremena u prirodi. Odmor je potreban čovjeku kako bi obnovio svoje tijelo i duh. No, ni tijekom ljeta ne smijemo zaboraviti da smo vjernici i da nas naša vjera prati gdje god se nalazili. Nedjeljna sveta misa ostaje središte našega kršćanskog života i susret s Gospodinom koji nas jača i vodi. Potičem sve vas da i tijekom odmora pronađete vremena za molitvu, svetu misu i zahvalnost Bogu za sve darove koje svakodnevno primamo. Naša vjera ne smije biti samo dio svakodnevice kada imamo vremena, nego trajni temelj našega života.

***Posebno želimo najaviti
i veliki događaj koji je
pred nama. Naime, velika
proslava — stogodišnjice
postojanja Hrvatske
franjevačke Kustodije svete
Obitelji — bit će svečano
obilježena u Chicagu svetom
misom zahvalnicom u župi
svetoga Jeronima u četvrtak,
24. rujna 2026., u večernjim
satima.***

Stotinu godina postojanja naše Kustodije veliki je razlog za zahvalnost Bogu i svima onima koji su kroz desetljeća svojim radom, žrtvom i molitvom gradili naše hrvatske župe i zajednice diljem Amerike i Kanade. Ovo jubilejsko slavlje bit će prilika da se prisjetimo bogate povijesti naše Kustodije, ali i da obnovimo zajedništvo i vjeru za budućnost. Već sada od srca pozivam sve naše vjernike, prijatelje i dobročinitelje da nam se pridruže u ovom zahvalnom i radosnom slavlju.

Na kraju, svima vama i vašim obiteljima želim ugodno, mirno i blagoslovljeno ljeto. Neka vas Gospodin čuva na svim vašim putovima, podari vam zdravlje, mir i radost srca, a zagovor svetoga Oca Franje neka vas uvijek prati i štiti.

*Dear readers of our Herald,
may the Lord grant all of us peace and good.*

The month of June brings the conclusion of many obligations, the beginning of summer vacations, and a time when many look forward to rest, travel, and gatherings with family and friends, especially for those traveling to our beloved Homeland. In the spirit of this season, we still carry in our hearts the joy of the Feast of Pentecost, which we recently celebrated. This great feast reminds us that the Church lives and acts through the power of the Holy Spirit, who guides God's people throughout all ages. In a world full of uncertainty, haste, and daily challenges, we need His strength, wisdom, and peace. May the Holy Spirit guide and accompany us through these summer days so that we may remain united with God and faithful to our Christian calling.

This past month has also brought us special joy in the life of our Croatian Franciscan Custody of the Holy Family. With pride and gratitude, we wish to highlight that our seminarians, that is, our deacons, Danijel Sentić and Jakov Jure Nikolić, have successfully completed their theological studies and returned to the Homeland to prepare for priestly ordination. On the Solemnity of Saints Peter and Paul, they will receive the Sacrament of Holy Orders and become priests of Christ's Church. This is a great gift not only for our Custody, but also for the entire Church and the Croatian people whom they will serve. We are grateful to God for their vocation, for their families, and for all those who have accompanied them over the years with prayers and support. I invite all our faithful to remember them in their prayers so that they may remain faithful, humble, and joyful servants of the Gospel and sons of our Holy Father Francis.

The time of annual vacations is now before us. Many will travel, visit their families, go to the seaside, or spend more time in nature. Rest is necessary for a person to renew both body and spirit. Yet even during the summer, we must not forget that we are believers and that our faith accompanies us wherever we may be. Sunday Holy Mass remains the center of our Christian life and our encounter with the Lord, who strengthens and guides us. I encourage all of you to find time during your vacation for prayer, Holy Mass, and gratitude to God for all the gifts we receive each day. Our faith must not be only a part of

everyday life when we have time, but the enduring foundation of our lives.

***We would also like to
announce a major event that
lies ahead of us. Namely, the
grand celebration of the 100th
anniversary of the Croatian
Franciscan Custody of the
Holy Family will be solemnly
commemorated in Chicago
with a Mass of Thanksgiving
at Saint Jerome Parish on
Thursday, September 24,
2026, in the evening hours.***

One hundred years of the existence of our Custody is a great reason to give thanks to God and to all those who, through decades of work, sacrifice, and prayer, have built our Croatian parishes and communities throughout United States and Canada. This jubilee celebration will be an opportunity to remember the rich history of our Custody, but also to renew our unity and faith for the future. Even now, I wholeheartedly invite all our faithful, friends, and benefactors to join us in this grateful and joyful celebration.

In closing, I wish all of you and your families a pleasant, peaceful, and blessed summer. May the Lord watch over you on all your journeys, grant you health, peace, and joy of heart, and may the intercession of our Holy Father Francis always accompany and protect you.

Zahvalnost iz franjevačke perspektive

SVEĆENIK JE POZVAN ODGURNUTI KAMEN STRAHA I
NAVIJESTITI ŽIVOT KOJI USKRS DARUJE.

 Fra Dragan Bolčić, OFM

ezahvalna tema. Po sebi nije atraktivna. Podrazumijeva se. Vjerojatno imamo u svijesti kako o njoj ništa novo ne možemo čuti niti naučiti. Ali je pred nas stavljena kao izazov.

Zahvalnost prema Bogu. Nije eksplicitna. Ona je implicitna. Nije izravna, čak i kad je izravno izgovaramo. Neizravna je. Vidimo stvari, stvoreni svijet, ljude, ptice, događaje i zahvaljujemo. U franjevačkim spisima ne nalazimo nijednu izravnu opomena o zahvalnosti. Nastajale su vremenom. Sv. Franjo je opažao nezahvalnost. I opominjao braću. »Zahvalnost je najveća forma mišljenja.« (Gilbert Keith Chesterton)

Zahvalnost je potrebno misliti. Svakodnevica se može činiti odveć jednolična, suhoparna, ponavljajuća. Težimo nečemu spektakularnom, izvanrednom. Ali u biti potrebno je misliti stvari. Mišljenjem se uzdižemo iznad pojavno-ga kako bismo ga promotrili u drukčijem svjetlu. Zahvalnost nam otkrije kako je sve veliko, ali je zbijeno u sitnice. I baš su sitnice nešto veličanstveno.

Sveti Franjo nam je pomogao otvoriti oči. Primijetiti stvari. Uzmite Pjesmu stvorova (ili Pjesmu Brata Sunca). Što je to drugo nego primjećivanje! U svemu je gledao Božje tragove. Sve je gledao velikim očima. I vjerojatno ne htijući naučio nas je kako je zahvalnost prije svega nije stvar riječi, nego stvar očiju, stvar pogleda. Mi možemo imati potpuno zdrave oči, a ne vidjeti. Ne budi, sine, čorav pored očiju!

Josef Pieper (Learning How to See Again): Čovjekova sposobnost primjećivanja je u opadanju. Prosječna osoba našega vremena gubi sposobnost gledanja jer ima previše toga što je za gledanje. Nastaje jedna vizualna zbrka. Potrebno je svijet gledati jasnije, detaljnije. Potrebno je svijet gledati sa strašću, s dubokim zanimanjem. Jer kad uložim napor u to gledanje, odjednom primjećujem kako postoji čitav niz stvari i stvarnosti na kojima mogu biti zahvalan. Sve ono što tražimo nalazi se pred nama. A najteže je vidjeti prisutno.

Kaže Isus: *Pogledajte ptice nebeske! Promotrite poljske ljiljane!* (usp. Mt 6, 26 — 28) Kao da je najteže vidjeti! Ljepota svijeta nije u stalnim izmjenama nego u onome što je stalno s nama. Tome što se stalno događa, a da je uvijek ispunjujuće, zna se radovati dijete, kao što Bogu svaki dan ne dosadi pokrenuti sunce. To je znak mladog duha, da mu stalna pojava ne dosadi.

Sveti Franjo nam je otvorio mogućnosti drukčijega pogleda na svijet. Upravo zato što je sam bio prožet Božjim pogledom. Zato je za život »ključno uzimam li stvari zdravo za gotovo ili sa zahvalnošću!« GKC

Zahvalnost nas čuva. Najprije nas čuva od otrova grijeha. Kako? Svaki grijeh unosi otrov u naše srce. I što je više grijeha, to je više srce zatrovano. Zatrovano srce sve čini otrovnim. Unosi otrov u svaku poru života.

A zahvalnost nas od toga može

očuvati. Najprije nas čuva od grijeha lijenosti i zavisti. Lijenost — iskrivljen pogled prema sebi. Zavist — iskrivljen pogled prema sebi i drugome. Bavljenje onim što nemam, a zanemarivanje onoga što mi je darovano.

Ukoliko započnem otkrivati ono što imam i zahvaljivati za to, već se čuvam od lijenosti i zavisti. Počinjem velikim očima gledati sebe i sve oko sebe. Naime, ukoliko se previše naviknemo na postojeće dobro, pa ga uopće ne primjećujemo, ostanemo zakinuti za njega. Čim se na nešto navikneš i to ti ne predstavlja nikakvu novost, već si zato zakinut.

Zahvalnost nas čuva od gramzljivosti i pohlepe. Ako sam zahvalan i za male stvari, i za ono skromno što imam, mogu se čuvati od gramzljivosti i pohlepe. Nezahvalni ljudi samo grabe, samo traže više i nikad im nije dosta. Nezahvalni ljudi stalno žive u napetosti, nemiru i strahu za ono što imaju. Statusna tjeskoba. Alain de Botton. Zahvalni su ljudi sretni i mirni.

Zahvalnost nas čuva od mrmljanja i nezadovoljstva. Kaže Chesterton:

»Poanta priče o sotoni nije u tome što se pobunio protiv boravljenja u paklu, nego u tome što se pobunio protiv boravljenja u nebu. Poanta priče o Adamu nije u tome što je bio nezadovoljan s uvjetima na zemlji, nego što je bio nezadovoljan s uvjetima u raju zemaljskom.«

Pieper kojega sam spominjao na početku govori da treba očuvati svoju duhovnu dimenziju i neiskvarenost u gledanju svi-

jeta. Vidjeti stvari prvi je korak čovjeka kao duhovnog bića prema prema iskonskom shvaćanju stvarnosti i njezine biti. Ne vidjeti stvari vlastitim očima znak je unutarnjeg siromaštva. Takvi su ljudi podložni urocima demagoške moći. U konačnici, zahvalnost je i čin vjere. Osobito se to vidi u najtežim životnim trenucima. Kad se sve okrene protiv nas. Kad nas spucaju protivni vjetrovi. Kad se čini da nas je i Gospodin napustio. Tada prihvatiti situaciju i zahvaliti za nju, pokazuje nečiju snagu vjere. U takvim trenucima, zahvalnost je i ispit vjere. Gdje ja i kako ja zapravo stojim sa svojom vjerom.

»Nemojte nikada definirati život. Već ga otkrivajte. Jer kad definiraš, onda si se prestao diviti životu. Onda ti postane dosadan. Teški trenuci jesu blagoslovljeni, ljudi, jer imaju moć mijenjati nas. Za kolike teške trenutke ste sada zahvalni pred Bogom što ste ih proživjeli!? Zašto ste zahvalni? Jer više niste ostali isti. Dobili ste jednu drugu dimenziju svijesti. Iskustvo života.«

(vlč. Zlatko Sudac)

Ponizni i zahvalni su ljudi veliki ljudi. Oni sve vide veliko. Oni od onoga što je malo vide veliko, i vide koliko to malo može narasti. Ističu to i pomažu drugima vidjeti na drukčiji način. ponizni i zahvalni imaju velike oči. Nezahvalni imaju male oči. Njihova je mjera sitna i u tu mjeru nitko ne može

ući. Zahvalan čovjek uvijek usmjeruje oči prema nebu. Sve gleda iz perspektive neba. Njima je nebo široko. Sitni ljudi nebo ne vide. Osim kad se naoblači. Poniznih i zahvalnih ljudi smo potrebni. Onih koji će nam otvoriti oči, koji će nas podizati, koji će nas vući naprijed.

Zahvalni ljudi otvaraju svijetove. Zahvalni ljudi otvaraju nebo i srce. Sa zahvalnim ljudima je tako dobro.

**Sitni ljudi
nebo ne vide.
Osim kad se
naoblači.**

 Fra Dragan Bolčić, OFM

Gratitude from a Franciscan perspective

THE EASTER MESSAGE REVEALS THE PRIEST AS A WITNESS OF LIFE, CALLED TO GUIDE OTHERS FROM FEAR AND DEATH TOWARD THE HOPE OF THE RISEN CHRIST

thankless topic. Not attractive on its own. It seems self-evident. We often assume there is nothing new we can hear or learn about it. Yet it has been placed before us as a challenge: gratitude to God.

Gratitude is rarely explicit. It is implicit. It is not direct, even when we speak it directly. It is indirect. We look at things—the created world, people, birds, events—and we give thanks. There is no direct admonition about gratitude. Gratitude forms slowly, over time. Saint Francis was noticing ingratitude and warned his brothers about it. “*Gratitude is the highest form of thinking*,” wrote G. K. Chesterton. Gratitude must be thought about. It must be reflected upon.

Everyday life can feel monotonous, dry, repetitive. We long for something spectacular, something extraordinary. But in truth, what we need is to think—really think—about things. Through reflection, we rise above the surface of things and begin to see them in a different light. Gratitude reveals how great everything is, even though it is hidden in small things. And small things are often magnificent.

Saint Francis helped us open our eyes—to notice. Consider the

Canticle of the Creatures (or *Canticle of Brother Sun*). What is it, if not noticing? He saw God’s traces in everything. He looked at the world with wide, wonder—filled eyes. And perhaps without intending to, he taught us that gratitude is not primarily a matter of words, but a matter of the eyes—a matter of sight.

We can have perfectly healthy eyes and still fail to see. “*Do not be blind beside your own eyes, my son!*” Josef Pieper, in *Learning How to See Again*, writes that humanity’s ability to notice is declining. The average person today loses the capacity to truly see because there is simply too much to look at. A visual confusion arises.

We must learn to see the world more clearly, more attentively. We must look at it with passion, with deep interest. For when I make the effort to truly look, I suddenly discover countless things and realities for which I can be grateful. Everything we seek is right in front of us. And the hardest thing of all is to see what is present.

Jesus says: “*Look at the birds of the air! Consider the lilies of the field!*” (cf. Mt 6:26–28). As if seeing them were the most difficult thing.

The beauty of the world is not in constant change, but in what is always with us. A child knows how to rejoice

in what happens every day, in what is always fulfilling—just as God never tires of setting the sun in motion each morning. A young spirit does not grow weary of what appears again and again.

Saint Francis opened for us the possibility of a different way of seeing the world—precisely because he himself was filled with God’s gaze. That is why, for life, it is crucial whether I take things for granted or receive them with gratitude.

Gratitude keeps us safe. Above all, it protects us from the poison of sin. How? Every sin introduces poison into the heart, and the more sin there is, the more the heart becomes poisoned. A poisoned heart makes everything around it poisonous; it spreads its bitterness into every pore of life. Gratitude can guard us from this.

First, gratitude protects us from the sins of laziness and envy. Laziness is a distorted view of oneself. Envy is a distorted view of oneself and of others.

Both arise when we focus on what we lack and neglect what we have been given. But when I begin to recognize what I *do* have and give thanks for it, I am already defending myself against laziness and envy. I begin to look at myself and the world around me with wide, awakened eyes.

If we become too accustomed to the good that already exists, we stop noticing it—and then we are deprived of it. The moment something becomes “normal” and no longer feels new, we lose the sense of its value. Gratitude also protects us from greed and avarice. If I am grateful even for small things, for the modest gifts I possess, I safeguard myself from the hunger for more. Ungrateful people only grab, demand, and accumulate—never satisfied, never at peace. They live in constant tension, restlessness, and fear of losing what they have. Alain de Botton calls this *status anxiety*. Grateful people, by contrast, are happy and at peace.

Gratitude shields us from murmuring and dissatisfaction. Chesterton writes:

“The point of the story about Satan is not that he rebelled against staying in hell, but that he rebelled against staying in heaven. The point of the story about Adam is not that he was dissatisfied with the conditions on earth, but that he was dissatisfied with the conditions in the earthly paradise.”

Pieper, whom I mentioned earlier, teaches that we must preserve our spiritual dimension and purity of vision. To *see* things is the first step of the human being as a spiritual creature toward an original understanding of reality and its essence. Not seeing with one’s own eyes is a sign of inner poverty. Such people become vulnerable to

the enchantments of demagogic power.

Ultimately, gratitude is also an act of faith. This becomes especially clear in the most difficult moments of life—when everything seems to turn against us, when we are struck by contrary winds, when it feels as though even the Lord has withdrawn. In such moments, accepting our situation and giving thanks for it reveals the strength of our faith. Gratitude becomes a test of faith: it shows where we truly stand and how deeply we believe.

“Never define life. Discover it. Because when you define it, you stop admiring it. Then you grow bored. Difficult moments are blessed, because they have the power to change us. For how many difficult moments are you grateful to God for having lived through them? Why are you grateful? Because you are no longer the same. You have gained another dimension of consciousness—an experience of life.”
(Rev. Zlatko Sudac)

Humble and grateful people are great people. They see everything as great. They recognize greatness in what is small, and they see how the smallest things can grow. They highlight these things and help others see them differently. Humble and grateful people have *big eyes*. The ungrateful have *small eyes*—their measure is small,

and no one can fit into it.

A grateful person always lifts his eyes toward heaven. He sees everything from the perspective of heaven. For him, the sky is wide. Small-spirited people do not see the sky—except when it is cloudy.

We need humble and grateful people—those who open our eyes, who lift us up, who pull us forward. Grateful people open worlds. Grateful people open the sky and the heart. It is good—so good—to be with grateful people.

Sluga Božji fra Ante Antić

Sve činiti iz ljubavi prema Bogu i čovjeku

SVETOST SE NE RAĐA U VELIKIM GESTAMA, NEGO U VJERNOSTI, PONIZNOSTI I LJUBAVI

Povodom 800—te obljetnice smrti našega svetog Oca Franje, poštovani čitatelju, donosim pred vas lik i djelo franjevca i svećenika, jednog od najznačajnijih duhovnika dvadesetoga stoljeća naše nam drage Domovine. Njegovo ime je sluga Božji fra Ante Antića, franjevac Provincije Presvetoga Otkupitelja, čovjek duboke vjere, iznimne poniznosti i rijetke duhovne pronicavosti. Njegovo ime među hrvatskim „kandidatima oltara“ prvi je put snažno odjeknulo 30. travnja 1979. godine u bazilici sv. Petra u Rimu. Tada je, prigodom velikog hrvatskog hodočašća u „Branimirovoj godini“, zagrebački nadbiskup kardinal Franjo Kuharić pred papom sv. Ivanom Pavlom II. spomenuo niz svjedoka svetosti iz hrvatskog naroda. Među njima je posebno istaknuo i franjevca Antića, koji je 1965. godine u Zagrebu umro „na glasu svetosti“.

Fra Ante Antić rodio se 16. travnja 1894. godine na otoku Prviću, u mjestu Šepurine, ali je odrastao u Zatonu kraj Šibenika, odakle je potjecala njegova obitelj. Bio je šesto dijete od osmero djece u skromnoj i pobožnoj obitelji Tome i Tade Antić. Od njih osam samo ih je troje doživjelo starost a ostali su umrli jako mladi ili kao bebe ili kao mlada djeca. Rođenje o. Ante Antića bilo je povezano sa zavjetom: roditelji su, našavši se u životnoj pogibelji na moru, zavjetovali sv. Anti

Padovanskom da će, ako im se rodi sin, nositi njegovo ime i biti posvećen Bogu. Taj će zavjet kasnije snažno obilježiti Antin životni put. Djetinjstvo mu nije bilo lako. Već u ranoj dobi ostao je bez oca, a obitelj je živjela u velikoj oskudici. Ipak, u toj skromnosti sazrijevala je njegova duboka vjera gdje se postupno oblikovala njegova želja za svećeništvom. Posebno ga je nadahnuo susret sa fratrom koji je jednom prilikom došao u njihovu župu. Tada je majci rekao jednostavne, ali znakovite riječi: „Htio bih biti kao onaj furešti pop.“ Majka je u tim riječima prepoznala ostvarenje zavjeta danog sv. Anti. 1906. godine o. Ante odlazi u Franjevačko sjemenište u Sinju, gdje započinje svoje gimnazijsko obrazovanje. Otpočetak je bio poznat po sabranosti, dubokoj pobožnosti i ozbiljnosti koja je nadilazila njegove godine a istodobno je bio vedra duha i blizak svojim prijateljima i svima oko sebe. Njegovi redovnički poglavari nisu mogli ne zamijetiti kod njega iznimnu savjesnost i duhovnu zrelost. 1912. o. Ante stupa u novicijat na Visovcu i polaže prve redovničke zavjete na blagdan Rana sv. Franje. Filozofsko—teološki studij nastavlja u Zaostrogu i Makarskoj. Tokom studija njegovi učitelji svjedoče o posebnosti njegova karaktera. Bio je, kako su zapisali, „vrlo točan u svemu“ i sve je činio iz dubokog unutarnjeg uvjerenja. U tom se razdoblju počela oblikovati jedna od

temeljnih misli koja će obilježiti njegov duhovni nauk: sve treba činiti iz ljubavi i iz dužnosti. Za njega dužnost nije bila hladna obveza, nego put ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Sam će kasnije napisati: „Sve radi iz ljubavi... Silna je riječ ljubav!“ O. Ante Antić za svećenika je zaređen 1917. godine u Šibeniku, u crkvi sv. Lovre. Od toga trenutka sveta misa postala je središte njegova života. Fra Ante je nastojao da njegova pobožnost bude diskretna i nenametljiva. Izvanjska jednostavnost bila je odraz njegove duboke nutarnje sabranosti.

Nedugo nakon ređenja poglavari su mu povjerovali vjerojatno jednu od najvažnijih službi u jednoj franjevačkoj zajednici: službu odgojitelja mladih franjevaca. Iako je bio vrlo mlad za takvu odgovornost, provincijal je u njemu prepoznao iznimnu duhovnu zrelost. Fra Ante je tu službu prihvatio kao poslanje. Njegov cilj nije bio samo poučavati, nego i pratiti duhovni rast mladih redovnika. U jednom zapisu iz 1926. godine piše kako svoj život prikazuje Bogu kao žrtvu za duhovni napredak povjerene braće. Kao i u svemu što je radio i tu ga je pratila Božja milost i preko njega usmjerila mnoge mlade života na bolji ljudski, franjevački i svećenički život. Po završetku te službe Božja providnost dovodi ga 1946. godine u Zagreb. Tamo započinje novo i posebno plodno razdoblje njegova života. U franjevačkom samo-

stanu uz crkvu Gospe Lurdske postao je duhovni vođa i ispovjednik mnogih vjernika. Ubrzo se pročulo cijelim Zagrebom da je stigao poseban ispovjednik koji duboko razumije ljudske duše. Pred njegovom ispovjedaonicom počeli su se stvarati dugi redovi. Dolazili su mu svi redom kako svećenici, redovnici, redovnice tako i studenti, profesori i ostali – svi tražeći Božju ljubav i milosrđe, pokoji savjet i ohrabrenje. Po svjedočenju jednoga svećenika i sam, danas sveti, Padre Pio čuvši da je taj svećenik iz Hrvatske pitao ga da zašto je došao k njemu kad ima u Hrvatskoj o. Antu Antića.

O. Ante je, međutim, ostao potpuno skroman. Nije želio da se o njemu govori kao o izvanrednom čovjeku. Bio je svjestan da je njegova jedina zadaća služiti ljudima i voditi ih Bogu. U ispovjedaonici je znao pro-

voditi sate, ponekad i do iscrpljenosti. Njegova strpljivost, blagost i duboko razumijevanje ljudske slabosti ostavili su snažan dojam na sve koji su ga susreli. Istodobno je bio i čovjek velike karitativne osjetljivosti. U teškim godinama rata i poraća pomagao je siromašnima koliko je mogao. Znao je dijeliti hranu, odjeću pa čak i vlastite stvari. Njegova dobrota nije bila samo duhovna, nego i vrlo konkretna. Brinuo se za studente bez sredstava, pomagao obiteljima s mnogo djece i nastojao očuvati dostojanstvo svakoga čovjeka. U tome se očitovala posebna crta njegove duhovnosti: duboka povezanost s Bogom nikada ga nije udaljavala od ljudi. Naprotiv, činila ga je još osjetljivijim za njihove potrebe. Govorio je da redovnici ne smiju ostati zatvoreni u „bunkeru“ samostanskih

zidova, nego moraju izlaziti među ljude i dijeliti njihove radosti i patnje. Posljednje godine života proveo je u tihoj službi ispovjednika u Zagrebu.

O. Ante Antić umro je 4. ožujka 1965. godine, ostavivši iza sebe snažan glas svetosti. Njegov sprovod na zagrebačkom Mirogoju bio je dirljivo svjedočanstvo ljubavi i poštovanja koje su prema njemu osjećali mnogi. Danas njegovo tijelo počiva u crkvi Gospe Lurdske u Zagrebu, gdje brojni vjernici dolaze moliti i tražiti njegov zagovor. Život sluga Božjega fra Ante Antića ostaje trajni podsjetnik da svetost ne počiva u izvanrednim djelima, nego u svakodnevnoj vjernosti Bogu, u ljubavi prema ljudima i u poniznom služenju. Njegov život može se sažeti u jednostavnu misao koja je obilježila cijelo njegovo djelovanje: sve činiti iz ljubavi prema Bogu i čovjeku.

 Fra Lovro Šimić

MOLITVA ZA PROGLAŠENJE BLAŽENIM FRA ANTE
ANTIĆA I ZA MILOST PO NJEGOVU ZAGOVORU

Bože,
Oče naš, izvore svakog dobra!
Sin naš je Tvoj poučio da budemo savršeni i
milosrdni po uzoru na Tvoju dobrotu. U Duhu Svetom, Ti si
slugu svoga oca Antu Antića uzdigao do savršenog vršenja Tvoje
svete volje. Proslavi, Gospodine, slugu svoga i na ovoj zemlji čašću
svetaca, a meni po njegovu zagovoru udijeli milost za koju Te sada posebno
molim... (navesti osobnu molitvenu nakanu) Nadasve mi daryj svoje svjetlo
i milost da poput oca Antića sve činim i trpim iz ljubavi prema Tebi koji
si sa svojim Sinom i Duhom Svetim izvor svakoga dobra i smirenja
svih srdaca. Amen. Slava Ocu... (3 puta)

preporučuje se ovu molitvu moliti u obliku trodnevnice ili devetnice

Servant of God Fr. Ante Antić

Doing everything out of love for God and neighbor

QUIET SERVICE AND FAITHFUL LOVE REVEAL THE PATH TO EVERYDAY HOLINESS

n the occasion of the 800th anniversary of the death of our holy Father Francis, we recall the life and witness of one of the most remarkable spiritual figures of twentieth-century Croatia: the Servant of God Fr. Ante Antić, a Franciscan of the Province of the Most Holy Redeemer. He was known for his deep faith, profound humility, and exceptional spiritual wisdom. His name among Croatian “candidates for the altars” was first prominently mentioned on April 30, 1979, in St. Peter’s Basilica in Rome. During the great Croatian pilgrimage of the “Year of Branimir,” Cardinal Franjo Kuharić, Archbishop of Zagreb, spoke before Pope St. John Paul II about several witnesses of holiness from the Croatian people. Among them, he especially highlighted Fr. Ante Antić, who died in Zagreb in 1965 with a reputation for holiness.

Fr. Ante Antić was born on April 16, 1894, on the island of Prvić, in the village of Šepurine, and grew up in Zaton near Šibenik. He was the sixth of eight children born to Toma and Tade Antić, a modest and deeply devout family. Only three of the children survived to old age, while the others died very young. His birth was connected with a vow. His parents once found themselves in grave danger at sea and promised St. Anthony of

Padua that if a son were born to them, he would bear the saint’s name and be dedicated to God. This vow would later profoundly shape Ante’s life. His childhood was marked by poverty and the early loss of his father. Yet within this humble environment, his deep faith grew, and his desire for the priesthood gradually matured. After seeing a visiting Franciscan friar, he told his mother: “I would like to be like that visiting priest.” His mother recognized in those words the fulfillment of the vow made to St. Anthony. In 1906, o. Ante entered the Franciscan seminary in Sinj. Known for his piety, discipline, and joyful character, he soon stood out among his peers. In 1912, he entered the novitiate on the island of Visovac and made his first religious vows on the feast of Stigmata. He later continued his philosophical and theological studies in Zaostrog and Makarska. During these years, a central theme of his spirituality took shape: everything must be done out of love and from a sense of duty. For him, duty was not a cold obligation but a path of love toward God and neighbor. He later wrote: “Do everything out of love... Love is a powerful word!”

Fr. Ante Antić was ordained a priest in 1917 in Šibenik, in the Church of St. Lawrence. From that moment, the Holy Mass became the center of his life. His piety was quiet and unobtrusive, reflecting a deep interior life. Soon after his ordination,

his superiors entrusted him with one of the most important tasks of forming young Franciscan friars. Although still young, he showed remarkable spiritual maturity and guided many young men toward a deeper religious life. In a note from 1926, he wrote that he offered his life to God for the spiritual growth of the brothers entrusted to him. A new chapter of his life began in 1946, when he was sent to Zagreb. There, in the Franciscan monastery beside the Church of Our Lady of Lourdes, he became a widely sought—after confessor and spiritual guide. Word soon spread throughout the city that a remarkable confessor had arrived — a priest who deeply understood the human soul. Long lines formed before his confessional as people from all walks of life came seeking God’s mercy, guidance, and encouragement. According to the testimony of one priest, **even St. Padre Pio once asked a Croatian pilgrim why he had traveled to Italy when he already had Fr. Ante Antić in his own country.** Despite such praise, Fr. Ante remained profoundly humble. He never wished to be considered extraordinary. He saw his mission simply as serving people and leading them to God. He spent long hours in the confessional, often to the point of exhaustion. His patience, kindness, and deep understanding of human weakness left a lasting impression on everyone who met him. He was also deeply attentive to the

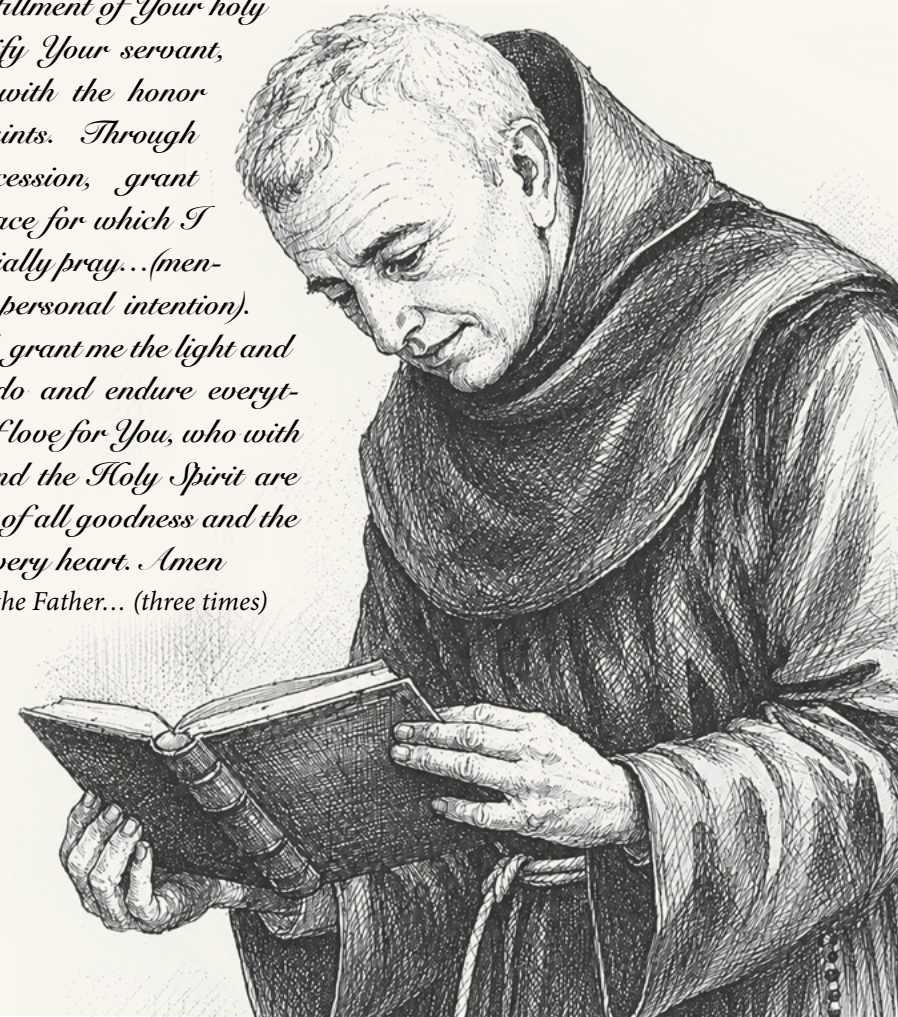
needs of the poor. During the difficult years of war and the postwar period, he helped many people, sharing food, clothing, and even his own belongings. He supported students in need and assisted families struggling to survive. For O. Ante, closeness to God always led to closeness with people. He often reminded religious that they must not remain closed within the “bunker” of monastery walls but should go out among the people and share in their joys and sufferings.

O. Ante Antić died on March 4, 1965. His funeral at Mirogoj Cemetery in Zagreb was a powerful testimony to the love and respect people had for him. Today his body rests in the Church of Our Lady of Lourdes in Zagreb, where many faithful continue to pray and seek his intercession. The life of the Servant of God o. Ante Antić reminds us that holiness does not lie in extraordinary deeds, but in daily fidelity to God, love for others, and humble service. His entire life can be summed up in the simple words that guided his mission: “Do everything out of love for God and for neighbor.”

PRAYER FOR THE BEATIFICATION OF FR. ANTE ANTIĆ & FOR GRACE THROUGH HIS INTERCESSION

God, our Father, source of every good, Your Son taught us to be perfect and merciful after the example of Your goodness. In the Holy Spirit, You raised Your servant Fr. Ante Antić to the perfect fulfillment of Your holy will. Glorify Your servant, O Lord, with the honor of the saints. Through his intercession, grant me the grace for which I now especially pray... (mention your personal intention). Above all, grant me the light and grace to do and endure everything out of love for You, who with the Son and the Holy Spirit are the source of all goodness and the peace of every heart. Amen
Glory be to the Father... (three times)

It is recommended that this prayer be prayed as a triduum or novena.)

Fra Gabriel Škibola

Svečana promocija diplomanata

FRA DANIJEL SENTIĆ I FRA JAKOV JURE NIKOLIĆ

subotu, 2. svibnja 2026. godine, na University of Saint Mary of the Lake održana je svečana promocija diplomanata, na kojoj su među diplomantima bila i naša braća fra Danijel Sentić i fra Jakov Jure Nikolić.

Svečanost je započela ulaznom procesijom, nakon čega su uslijedili pozdravni govor, uvodna molitva te navještaj Božje riječi i psalam. U ozračju sabranosti i zahvalnosti Bogu za dar zvanja i uspješno dovršenog studija, program je nastavljen podjelom

diploma i priznanja iz različitih studijskih programa.

Naša su braća fra Damijel i fra Jakov Jure ovom prigodom stekla akademski stupanj magistra bogoslovlja (Master of Divinity), čime su uspješno privela kraju važan dio svoje formacije. Diplome im je svečano uručio čikaški nadbiskup Blaise J. Cupich, čime je ovaj važan trenutak dobio dodatnu svečanost i crkvenu dimenziju.

Njihov trud, ustrajnost i vjernost obvezama kroz godine formacije donijeli su plodove koji će, vjerujemo,

biti na izgradnju naše zajednice i cijele Crkve. Svečanost je protekla dostojanstveno i u radosnom ozračju, u zajedništvu s poglavarima, profesorima, odgojiteljima, fratriba i prijateljima, koji su svojim dolaskom posvjedočili blizinu i potporu našoj braći.

Zahvaljujemo Gospodinu na daru njihova poziva i postignuća te ih i dalje preporučujemo u vaše molitve, da ih On vodi i jača u vjernosti, poniznosti i zauzetom služenju Crkvi i našem Redu.

Fra Gabriel Škibola

Pokrajinski sastanci

REGIONALNI SASTANAK BRAĆE ODRŽAN JE 5. SVIBNJA 2026. GODINE NA NORVALU

egionalni sastanak braće održan je 5. svibnja 2026. godine na Norvalu. Susret je protekao u ozračju zajedništva, razmjene iskustava i promišljanja o aktualnim pitanjima života i djelovanja naše Kustodije.

U sklopu sastanka predavanje je održao fra Dragan Bolčić. U svome izlaganju osvrnuo se na poruku pape Lava iz ožujka ove godine koji je u svojim obraćanjima posebno ohrabrio svećenike koji prolaze kroz različite krize i poteškoće. Naglašena je važnost zdravih prijateljstava među svećenicima, svijest o vlastitom pozivu i službi te potreba trajnog vraćanja onome što čini identitet svećenika i njegovu svakodnevicu.

Središnja tema predavanja bila je simbolika poljupca oltara u liturgiji. Govorilo se o njegovoj antropološkoj, duhovnoj i liturgijskoj dimenziji te o činjenici da oltar predstavlja samoga Krista. Istaknuto je kako taj čin izražava ljubav, poštovanje i kristoliturgijsku liturgijsku slavlja. U tom kontekstu naglašena je i važnost adoracije, odnosno otvaranja čovjeka Božjoj prisutnosti i djelovanju Duha Svetoga. Posebno je istaknuto kako način komunikacije i ophođenja prema drugima otkriva stanje čovjekova srca i njegov odnos prema Bogu.

Nakon izlaganja uslijedila je rasprava na izloženu temu. Nakon završetka raprave Kustos fra Nikola izvijestio je braću o aktualnom stanju u Kustodiji.

U srijedu, 3. lipnja 2026., u sa-

mostanu sv. Ante u Chicagu održan je redoviti regionalni sastanak braće. Susret je okupio svu braću koja djeluju u Chicagu, a pridružio nam se i fra Lovro Šimić iz New Yorka.

Sastanak je protekao u bratskom ozračju zajedništva, molitve i razmjene iskustava o životu i djelovanju naše Kustodije. U uvodnom dijelu predavanje je održao fra Dragan Bolčić na temu: poljupac u liturgiji. U svome izlaganju osvrnuo se na teološko i liturgijsko značenje ovoga drevnog znaka poštovanja i ljubavi. Posebno je naglasio simboliku poljupca oltara, koji predstavlja samoga Krista, kao i važnost liturgijskih gesta koje izražavaju vjeru, pobožnost i kristoliturgijsku liturgijsku slavlja. Nakon izlaganja uslijedila je rasprava tijekom koje su braća razmijenila svoja promišljanja i iskustva vezana uz iznesenu temu.

Nakon predavanja kustos fra Nikola Pašalić izvijestio je braću o aktualnim događanjima i životu Kustodije.

Posebna pozornost posvećena je životu i radu braće u samostanima i misijama te predstojećim važnim događajima u životu naše zajednice. Razgovaralo se o mladim misama naših đakona fra Danijela Sentića i fra Jakova Jure Nikolića, o predstojećem đakonskom redenu fra Marka Vukadina te o svečanim zavjetima fra Luke Bešlića. Također su predstavljene pripreme za proslavu zlatnoga jubileja Hrvatske franjevačke kustodije Svete Obitelji.

U nastavku sastanka održano je glasovanje o našoj mlađoj braći koja se pripremaju za polaganje svećanih zavjeta i đakonsko ređenje. Nakon toga uslijedilo je zajedničko slavlje svete mise koje je predvodio kustos fra Nikola Pašalić.

Regionalni sastanak zaključen je zajedničkim ručkom i bratskim druženjem, koje je pružilo priliku za daljnje razgovore, jačanje međusobnih veza i produbljivanje zajedništva među braćom.

IN MEMORIAM:

Julienne Eden Bušić (1948. – 2026.)

Fra Jozo Grbeš

Julienne,

O, Julienne! Jedna, jedincata Julienne! Nisam čvršću, jasniju i slobodniju ženu nikada susreo. Čast mi bijaše bila s njom biti. O kako je bezgranično Hrvatsku voljela! U zatvoru zbog nje. U slobodi za nju. To je ljubav! Bezgranična, bezuvjetna, bezinteresna! Pisala je, tražila je, istraživala je, borila se samo za istinu. O kako je istinu voljela! Bila ja zaista nadahnuće upravo zbog te borbe za istinu! Vrhunski intelektualac! Sjećam se godinama neumornog traženja slobode za Zvonku. Zauvijek ću biti zahvalan da sam mogao biti dio...putovanja u zatvor i svih muka i nadanja. I nakon Zvonkina odlaska nastavila je put. Iako joj bijaše jako teško, nije odustala. Nikada!

U Hrvatskoj ne razumješe je mnogi. Takva je valjda sudbina velikih. Napadali su nju kao i Zvonka.

Tako to valjda uvijek ideologije čine. Njih istina nikada nije ni zanimala.

Ova divna žena ne bijaše iz ove zemlje. Pripadnost joj nisu obilježili geni, jezik, obitelj i povijest. Susretom sa Zvonkom, nastala je i ljubav prema Hrvatskoj i Hrvatima.

I onda je ljubav odredila pripadnost. Ljubav uvijek odredi čiji smo! Kada po ljubavi pripadamo, onda znamo gdje smo i tko smo!

Ljubav sve definira i sve određuje: koliko možemo patnje podnijeti, koliko laži pretrpjeti, koliko napada zaboraviti i koliko praštanja dati. Ta ljubav oblikuje i odlučuje sve. I Julienne je dokaz da

je patnja cijena ljubavi. Velika patnja je cijena velike ljubavi!

Ljubav prema istini u njoj je bila vidljiva i u njoj našla dostojnog sljedbenika. Bez umora. Bez odustajanja. Čvrsta, jaka, principijelna... Često razočarana gomilom laži, nepodobna, uvijek se iznova dizala snažnija i s voljom ne odustati. Znala je da su je i mnogi voljeli. Vi koji ste ovdje tome ste dokaz. Hvala Vam.

Mi kršćani vjerujemo da je Bog Ljubav. Zbog Njega čovjek ljubi i voli istinu. Ja vjerujem da On otvara i zaptvara naše živote i daje smisao svemu.

Davno sam nju susreo. U dijaspori, U New Yorku, u gradu njene hrabrosti. Davno sam Zvonka susreo, u zatvorskoj ćeliji, u Terra Haute, Indiana, opečaćen brojem 03941158, ali slobodan!

Nisu joj kazali niti hvala. O, kako smo u zahvalnosti škrti! O, kako joj

dugujemo! Vjerujem doći će vrijeme kada će njeno ime biti tamo gdje zaslužuje! Bog ljubi istinu. On je istina! Vjerujem da je ime Julienne Bušić u tom kraljevstvu istine.

Julienne Bušić je sada povijest. Neka ju Hrvati ne zaborave. Neka joj buduće generacije budu zahvalne, kada tako često sadašnje nisu. Neka za nju bude mjesta u budućim školama kada ne bijaše u dosadašnjim. Neka joj ime ne bude više na crnoj listi nego na stijegu ponosa Hrvata. Neka bude podsjetnik da istina nema cijenu, a ljubav nema genetiku. Neka njeno ime bude u nizu velikih žena nacionalne povijesti: Katarine, Jelene, Mile, Dive, Kate i drugih. Neka životi jedinstvenih Bušića budu uvijek nadahnuće da život vrijedi potrošiti za druge, za domovinu, za slobodu i za istinu. Ta, Istina u život vodi.

Julienne, ružo Hrvatska, dobra dušo, hvala ti. Za sve ti hvala. Hvala ti za sva ona vremena kada ti možda nitko nije kazao hvala.

Today we thank you. Thank you, Julie for being you and for teaching us how, why, and what is important, and for gently teaching us the ways of never giving up.

Pokoj vječni daruj joj, Gospodine!

Julienne—oh, Julienne! One and only Julienne. I have never met a woman stronger, clearer, or freer. It was an honor to walk beside her. How boundlessly she loved Croatia! Imprisoned because of her. Free for her. That is love—boundless, unconditional, selfless.

She wrote, searched, researched, and fought only for the truth. How she loved the truth! She was truly an inspiration to me precisely because of that relentless fight for truth. A brilliant intellectual. I remember the long years of her tireless struggle for Zvonko's

freedom. I will forever be grateful that I could be part of that journey—into the prison, through all the pain, and through all the hope.

Even after Zvonko's passing, she continued on. Though it was unbearably difficult, she never gave up. Never. In Croatia, many did not understand her. Perhaps that is the fate of the great. They attacked her just as they attacked Zvonko. That is what ideologies always do—they have no interest in truth.

This extraordinary woman was not born in this land. Her belonging was not defined by genes, language, family, or history. Through her encounter with Zvonko, love for Croatia and the Croatian people was born.

And then love determined belonging. Love always determines whose we are. When love defines our belonging, we know both our ground and our true self.

Love defines everything and decides everything: how much suffering we can endure, how many lies we can withstand, how many attacks we can forget, and how much forgiveness we can offer. That love shapes and decides all things. And Julienne is proof that suffering is the price of love. Great suffering is the price of great love.

Her love for truth was unmistakable, and in Zvonko she found a worthy companion in that love. Without fatigue. Without surrender. Firm, strong, principled. Often disappointed by a mountain of lies, rejected and misunderstood, she rose again and

again—stronger each time, with a will that refused to break. She knew that many loved her. You who are here today are proof of that. Thank you. We Christians believe that God is Love. Because of Him, the human heart loves—and loves the truth. I believe He opens and closes our lives and gives meaning to everything.

I met her long ago, in the diaspora, in New York—the city of her courage. I met Zvonko long ago as well, in a prison cell in Terre Haute, Indiana, marked by the number 03941158—yet free. They did not even say thank you. How stingy we are with gratitude. How much we owe her.

I believe the time will come when her name will stand where it deserves to stand. God loves the truth. He is the Truth. And I believe that the name of Julienne Bušić is now in that kingdom of truth.

Julienne Bušić is now history. Let Croatians not forget her. Let future generations be grateful to her, when so often the present ones were not. Let there be a place for her in future schoolbooks when there was none in the past. Let her name no longer be on a blacklist, but on the banner of Croatian pride. Let her life remind us that truth has no price and love has no genetics.

Let her name stand among the great women of our national history—Katarina, Jelena, Mila, Diva, Kate, and others. May the lives of the unique Bušić couple always inspire us to spend our lives for others, for the homeland, for freedom, and for truth. For Truth leads to life.

Julienne—rose of Croatia, noble soul—thank you. Thank you for everything. Thank you for all those moments when perhaps no one else said thank you.

Eternal rest grant unto her, o Lord!

Days, people and events
– witnesses of our
everyday life

With their call to prayer, penance and works of mercy, the holy days of Lent encourage us to reflect more deeply on our faith in Christ, our Savior. The Lenten concert “Before the Face of the Crucified”, which we held in our church on March 21, 2026, in the evening, fit perfectly into this Lenten message. The choirs of our Mission, the parishes of the Sacred Heart and St. Jerome from Chicago, and “Croatian Heritage” participated in the very successful and high—quality concert. The same day, in the morning, psychology **professor Sandra Smoljo** from Zagreb, via Zoom, held a lecture and conversation with the participants about family values. It was a full—day program of spiritual renewal in our Mission.

Holy Week, with its liturgical richness, powerfully testifies to and represents Christ’s redemptive work. By giving us his body and blood, under the appearance of bread and wine on Holy Thursday, Jesus permanently connects us to himself and to each other. He called us to serve one another like he did. He used the example of washing the feet of his disciples to emphasize the value of service. This symbolism is always very powerful and inspiring. It was recognizable on the faces of everyone who came to our church that evening.

The walk behind the cross in the procession on Good Friday reminds us of the importance of Christ’s call: “If anyone would come after me, let him deny himself and take up his cross and follow me” (Mt 16:24). It was beautiful to see many parishioners in the procession behind the cross and participating in the rituals of Good Friday.

The most solemn evening always remains the Easter Vigil. The hymn to the Easter candle, the texts of the Old and New Testaments, the blessing of the water and the renewal of baptismal promises significantly emphasize the sublimity of the Eucharistic celebration of Easter night. It solemnly introduces us to the Sunday of Christ’s Resurrection.

On Divine Mercy Sunday or White Sunday, ten families celebrated their wedding anniversaries:

25th Stanko i Marijana Batinić
Bernard i Renata Grbavac

30th Frank i Ksenija Hrvojević
John i Nina Šušnjara

40th Stjepan i Biserka Ferenc
Kazimir i Ružica Sudar

50th Branko i Ljubica Vardijan
Slavko i Ankica Vojvodić

61th Ivan i Ruža Grbavac

68th Josip i Marica Tomačić

The great society “**Croatian Woman, Chicago, Branch No. 1**” once again prepared a rich lunch and pleasant gathering at the Croatian Cultural Center on Palm Sunday. They donated the proceeds of \$15,000.00 to our Mission for the installation of air conditioning in our church.

The following received their **first Holy Communion** on Sunday, May 3: Erik Vinko Bandur, Valentin Bilavčić, and Roko Lovre Punda. They were prepared by Katy Puljić and John Ivan Mikan, deacon.

Fr. Jakov Jure Nikolić spent three years of study at the theological university in Mundelein, Illinois. During that time, especially as a deacon, he led youth meetings, Bible classes, played the organ at Sunday masses, visited the sick and families, regularly socialized with the “Flying Angels” soccer club and other activities in the Mission. At the end of May, he returned to the Province where he will be ordained a priest with his colleagues in Mostar on June 29. Our Mission is grateful to him

for his joyful and powerful witness to the Franciscan vocation.

The smell of summer is already encouraging many to go to Croatia. The World Cup, which will be held in these American regions, will disrupt many people’s vacations. But if Croatia achieves a good result, we will all be happy.

6346 N Ridge Ave
Chicago, IL 60660

(773) 262—0535
www.blessedstepinac.com

U nedjelju
Božjeg Milosrđa ili
Bijelu nedjelju,
deset obitelji
proslavili su svoje
obljetnice braka

Župno Osoblje
Parish Staff

fra Marko Puljić—Vladić
RAVNATELJ MISIJE

Ivan John Mikan
TRAJNI ĐAKON

Dani, ljudi i događaji – svjedoci naše svakodnevice

Svojim pozivom na molitvu, pokoru i djela milosrđa, sveti korizmeni dani potiču nas na dublje razmišljanje o vjeri u Krista Spasitelja. Korizmeni koncert „*Pred licem Raspetoga*“, koji smo održali u našoj crkvi 21. ožujka 2026. u večernjim satima, uklopio se izvrsno u tu korizmenu poruku. U vrlo uspješnom i kvalitetnom koncertu sudjelovali su zborovi naše Misije, župa Srca Isusova i sv. Jeronima iz Chicaga, te „Hrvatske Baštine“. Isti dan, u prijedopodnevni satima, profesorica psihologije **Sandra Smoljo** iz Za-

greba, posredstvom Zoom—a, održala je predavanje i razgovor sa sudionicima o obiteljskim vrijednostima. To je bio cjelodnevni program duhovne obnove u našoj Misiji.

Veliki tjedan, svojim liturgijskim bogatstvom, snažno svjedoči i predstavlja Kristovo otkupiteljsko djelo. Darujući nam svoje tijelo i krv, pod prilikama kruha i vina na Veliki četvrtak, Isus nas trajno povezuje sa sobom i međusobno. Pozvao nas je da poput njega služimo jedni drugima. Primjerom pranja nogu učenicima istaknuo je vrijednost služenja. Ta simbolika je uvijek vrlo snažna i poticajna. To je bilo prepoznatljivo na licima svih koji su te večeri došli u našu crkvu.

Hod za križem u procesiji na Veliki petak doziva nam u svijest važnost Kristova poziva: “Hoće li tko ići za mnom, neka se odrekne samoga sebe i uzme svoj križ i neka me slijedi” (Mt 16,24). Bilo je lijepo vidjeti veliki broj župljana u procesiji za križem i u sudjelovanju u obredima Velikog petka.

Najsvečanija večer ostaje uvijek Uskrsno bdijenje. Pjesma uskrsnoj svijeći, tekstovi Staroga i Novoga zavjeta, blagoslov vode i obnova krsnih obećanja znakovito ističu uzvišenost euharistijskog slavlja uskrsne noći. Ona nas svečano uvodi u nedjelju Kristova uskrsnuća.

Vrijedno društvo „**Hrvatska žena, Chicago, Grana br. 1**“ i ove

godine je pripremilo bogat ručak i ugodno druženje u Hrvatskom kulturnom centru na Cvjetnicu. Prihod od \$15,000.00 darovali su našoj Misiji za postavljanje hlađenja u našoj crkvi.

Prvu svetu pričest primili su u nedjelju 3. svibnja: Erik Vinko Bandur, Valentin Bilavčić i Roko Lovre Punda. Pripremali su ih Katy Puljić i John Ivan Mikan, đakon.

Fra Jakov Jure Nikolić proveo je tri godine studija na teološkom sveučilištu u Mundeleinu u Illinoisu. Kroz to vrijeme, pogotovo kao đakon, vodio je susrete mladih, satove upoznavanja Biblije, svirao orgulje na nedjeljnim misama, posjećivao bolesnike i obitelji, redovito se družio s nogometnim društvom „Leteći anđeli“ i drugim aktivnostima u Misiji. Koncem svibnja, vratio se u Domočinu gdje će sa svojim kolegama biti zaređen za svećenika u Mostaru 29. lipnja. Misija mu je zahvalna za radošno i snažno svjedočenje franjevačkog poziva.

Miris ljeta već potiče mnoge na odlaske u Domovinu. Svjetsko nogometno prvenstvo, koje će se održati na ovim američkim prostorima, mnogima će poremetiti godišnje odmore. Ali ako Hrvatska ostvari dobar rezultat, svi ćemo biti zadovoljni.

25.

Stanko i Marijana Batinić
Bernard i Renata Grbavac

30.

Frank i Ksenija Hrvojević
John i Nina Šušnjara

40.

Stjepan i Biserka Ferenc
Kazimir i Ružica Sudar

50.

Branko i Ljubica Vardijan
Slavko i Ankica Vojvodić

61.

Ivan i Ruža Grbavac

68.

Josip i Marica Tomačić

6346 N Ridge Ave
Chicago, IL 60660

(773) 262—0535
www.blessedstepinac.com

Hrvatska katolička misija

S^v. NIKOLA TAVELIC

St. NICHOLAS TAVELIC

MONTREAL

Župno Osoblje
Parish Staff

fra Dragan Bolčić
RAVNATELJ MISIJE

4990 Savane Place
Montreal (Qc) H4P 1Z6

514 739—7497
croatianchurchmtl@gmail.com
www.croatianchurchmtl.ca/

Život u misiji sv. Nikole Tavelića

Na petu korizmenu nedjelju, 22. ožujka na svetoj misi u 11 sati prijepodne su bili prisutni biskupski vikar za obredne i kulturalne zajednice nadbiskupije Montreal, fr. Pierangelo Paternieri c.s. te kustos Hrvatske franjevačke kustodije fra Nikola Pašalić, koji je i predsjedao svetim misnim slavljem. Na koncu svete mise službeno je **saopćena odluka o budućnosti ove misije i naše franjevačke prisutnosti**. U svome obraćanju – koje je kasnije objavljeno i u bulletinu misije – fra Nikola je istaknuo:

»Nakon dugog razdoblja razlučivanja, molitve i odgovornog promišljanja, a zbog bolnog i trajnog nedostatka fratarara koji bi služili naše zajednice u Americi i Kanadi, primorani smo donijeti tešku odluku da se naša Kustodija, nakon 66 godina neprekinutog, požrtvovnog i blagoslovljenog služenja, povlači iz pastoralne skrbi za Hrvatsku katoličku misiju sv. Nikole Tavelića ovdje u Montrealu. Ova nas odluka duboko pogađa, jer je ova Misija desetljećima bila mnogo više od pastoralnog zadatka – bila je dom, utočište vjere, jezika i identiteta za naraštaje hrvatskih vjernika. Upravo zato osjećamo potrebu iz srca

zahvaliti svima koji su ovaj zajednički hod učinili mogućim.

S osobitom zahvalnošću i dubokim poštovanjem spominjemo svu svoju braću fratre, kako pokojne tako i one žive, koji su kroz ovih 66 godina nesebično darivali svoje snage, zdravlje i život služeći vama – propovijedajući, ispovijedajući, krštavajući, vjenčavajući, tješeći u patnji – i prateći vas u najvažnijim trenutcima vaših života. Njihova tiha, ali ustrajna služba ostavila je neizbrisiv trag u ovoj zajednici. Na poseban i dirljiv način zahvaljujemo i časnim sestrama Dominikankama, koje su desetljećima bile duša ove Misije. Njihova vjernost, molitva, katehetski i odgojni rad, skrb za liturgiju i prisutnost među obiteljima ostavili su dubok pečat u životima mnogih generacija. Njihovo služenje ostaje trajno upisano u povijest ove Misije i u srcima vjerujem svih Vas.

Iskreno zahvaljujemo i svim vama, dragi vjernici, na vašoj ustrajnosti u vjeri, na ljubavi prema Katoličkoj Crkvi, Montrealskoj nadbiskupiji i hrvatskoj baštini, na razumijevanju, suradnji i velikodušnoj potpori kojom ste desetljećima nosili ovu Misiju zajedno s vašim fratriba i časnim sestrama.«

Misija će od 7. lipnja 2026. do daljnjega biti **povjerena upravi montrealske biskupije** dok Hrvatska inozemna pastva – u suradnji s (nad)biskupijama i redovničkim zajednicama u Hrvatskoj – ne pronade svećenika koji bi služio kao upravitelj misije.

Veliki tjedan protekao je svečano u ozračju pobožnosti liturgijskih slavlja i obreda svetog tjedna. Na sam **Uskrs** se na svetoj misi u 11 sati okupilo oko 250 vjernika.

U nedjelju, 12. travnja, na Mali Uskrs, u našoj je dvorani bio **župni ručak**. Okupilo se oko sedamdesetak župljana. U subotu, 18. travnja bila je **proljetna zabava folklorne skupine Kardinal Alojzije Stepinac**. Gosti su bili *Hrvatsko selo* iz Hamiltona i grupa *Croatoan* iz Ottawe. Ovoj zabavi je prisustvovao i veleposlanik RH u Kanadi gosp. Vice Skračić. Dvorana je bila ispunjena mladošću i radošću.

U nedjelju, 10. svibnja organizirana je **proslava Majčina dana**. Tom je proslavom završena školska godina 2025./2026. Hrvatska škola 'Kraljica mira' pripremila je proslavu u našoj dvorani uz ručak, nastup učenika i tombolu. Hvala svima koji su kroz proteklu godinu darovali svoju ljubav, vrijeme i talente u odgoj i obrazovanje djece. Svim majkama sretan i blagoslovljen Majčin dan!

Prikazivanje filma '260 dana' održano je u našoj dvorani u pe-

tak, 29. svibnja u 19.45 sati (7:45 pm). Temeljen na romanu koji se zasniva na istinitoj priči Marijana Gubine, film prikazuje život desetogodišnjeg Marijana i njegove obitelji, čiji miran i idiličan život iznenada biva razoren Domovinskim ratom. Prihod od ulaznica ide za izradu prvoga igranog filma o Vukovaru. Prikazivanju filma prisustvovao je i Jakov Sedlar, redatelj filma koji se okupljenima obratio s nekoliko riječi.

U nedjelju, 31. svibnja u našoj je crkvi bilo **slavlje Prve svete pričesti i svete potvrde**. Djeca su po prvi put primila Isusa pod euharistijskim prilikama te na taj način postala aktivni sudionici žrtve Kristove – sv. mise. Prvu svetu pričest primili su: Ivan Balen, Ana Batur, Edouard French, Milana Hadjina, Selen Janezic, Luka Komšić i Michael Moškun. Sakrament sv. potvrde ili krizme podijelio je u našoj crkvi vlč. Pierangelo Paternieri, biskupski vikar za kulturne i obredne zajednice montrealske nadbiskupije. Ovogodišnji krizmanici su: Natalija Komšić, Adrianna Moškun, Nicolas Mourant Spigelski i Nikola Vrljičak. Čestitamo svima!

U nedjelju 7. lipnja 2026., nakon svete mise organiziran je **oprostajni ručak u čast i zahvalu franjevcima Hrvatske franjevačke kustodije Svete Obitelji za 66 godina služenja u našoj misiji te oproštaj s**

fra Draganom Bolčićem, upravite-ljem misije. Fra Dragan je iskoristio prigodu osobno zahvaliti svima koji su na bilo koji način iskazivali svoju ljubav prema njemu i braći franjevcima — kako živima, tako i pokojnima — tijekom njihova dugogodišnjeg služenja u ovoj misiji. Zahvalio je svima s kojima je surađivao kroz proteklo vrijeme, svima koji su redovito dolazili na svetu misu, koji su služili u ovoj zajednici darujući svoje vrijeme, talente i donacije, svima koji su na bilo koji način iskazali ljubav i poštovanje prema njemu i svećeničkoj službi, kao i svima kojima je bio dragi gost za obiteljskim stolom. Nakon povlačenja hrvatskih franjevaca Kustodije Sv. Obitelji, **administraciju misije preuzima montrealska biskupija**, točnije fr. Pierangelo Paternieri, biskupski vikar za kulturne i obredne zajednice montrealske nadbiskupije, koji je imenovan administratorom misije.

Obljetnica brakova

U nedjelju, 15. ožujka 2026. pod svetom misom u 11 sati naša zajednica svečano je proslavila ovogodišnje slavlje obljetnice brakova. Na poseban način devet parova naših župljana koji su pod svetom misom obnovili svoje zavjete jedni drugima i tako učvrstili svoja obećanja koja su dali na dan svoga vjenčanja. Na kraju svete mise primili su svečani blagoslov gdje smo ih preporučili milosti i ljubavi Svemogućega Boga i zaštitu blažene Djevice Marija i svetoga Josipa.

Duhovna obnova župe

U subotu, 26. ožujka 2026. u našoj župnoj crkvi svetoga Ćirila i Metoda i sv. Rafaela župnik fra Lovro Šimić održao je korizmenu duhovnu obnovu za cijelu župu. Predavanje je bilo posvećeno razmatranju čovjeka i njegovoga osobnoga odnosa sa Gospodinom. Iako je zajednička molitva i služba važna temelj duhovnoga rasta i razvitka ostaje osobni odnos s Bogom. Nakon predavanja uslijedila je molitva krunice, prigoda za ispovijed a potom sveta misa. Nakon svete mise uslijedio je križni put a potom smo nastavili naše druženje u hrvatskom

centru sv. Nikola Tavelić uz zajednički stol gdje smo podijelili svoja iskustva proteklog dana. Bogu zahvalni na ovom danu pripremili smo se za nadolazeću svetkovinu Gospodinova Uskrsnuća.

Majčin dan

U subotu, 25. travnja 2026. u našoj župnoj zajednici u organizaciji Hrvatske Škole Kardinal Stepinac svečano smo proslavili Majčin dan. Program je započeo svetom misom koju je predslavio fra Slaven Tomić, ravnatelj Hrvatske Škole Kardinal Stepinac, gdje smo molili za naše majke a na poseban način za one koje nisu više s nama preporučujući sve nas moćnom zagovoru naše nebeske majke Marije. Potom je uslijedio svečani program kojeg je također predvodio ravnatelj fra Slaven Tomić u našoj velikoj dvorani gdje su svoje nastupe imali svi učenici od prvog do osmog razreda Hrvatske Škole kao i naša Kolo Grupa Kardinal Stepinac. Nakon programa uslijedilo je slavlje uz bogatu tombolu i dobru zabavu. Zahvalni smo svima onima koji su pomogli u organizaciji ovoga događaja.

Sakrament svete potvrde

Svečano je bilo u našoj župnoj zajednici na prvu nedjelju Marijinog mjeseca. Po rukama pomoćnog biskupa new yorškog i generalnog vikara nadbiskupije Edmunda Whalena naših dvadeset i dvoje kandidata primilo je sakrament svete potvrde i tako upotpunili svoje korake vjere i dovršili svoju inicijaciju u katoličku Crkvu. Krizmanici su na samom početku misnog slavlja uputili riječi dobrodošlice biskupu Whalenu koji je predslavio svečano misno slavlje uz koncelebraciju župnika fra Lovre Šimića dok je župni vikar fra Slaven Tomić brinuo da liturgijski prođe sve u redu. Na kraju mise župnik fra Lovro Šimić zahvalio se biskupu Whalenu što nas je pohodio i svojom prisutnošću još jednom potvrdio povezanost naše hrvatske župe i zajednice sa mjesnom Crkvom. Izrazili smo i čestitku povodom biskupovog imenovanja generalnim vikarom nadbiskupije. Biskup Whalen se zahvalio na gostoprimstvu i pozivu da bude s nama. Nakon svete mise uslijedilo je zajedničko fotografiranje. Na poseban način želimo uputiti zahvalu gospođama Lidiji Jakić i Nadi Mišetić koji su kroz protekle dvije godine pripremali djecu za ovaj svečani trenutak kao i svima drugima koji su na bilo koji način pomogli u organizaciji i realizaciji današnjega svečanog događaja. Molimo za milost Duha Svetoga da siđe na sve nas i vodi nas putem svetosti.

Prva Sveta Pričest

U našoj župnoj zajednici na posljednju nedjelju Marijinog mjeseca proslavili smo sakrament prve svete pričesti. Deset naših prvopričesnika skupa sa svojim roditeljima dan prije pristupili su po prvi puta sakramentu prve svete ispovjedi kako bi se pripremili za ovaj svečani i sveti trenutak njihova života

kada su po prvi puta primili Presveto Tijelo Kristovo. Prvopričesnici su aktivno sudjelovali u svečanom misnom slavlju čitajući molitvu vjernika, pri noseći darove i na kraju misnog slavlja otpjevali pjesmu u čast Isusu. Bogu smo zahvalni na našim prvopričesnicima i

njihovim obiteljima a na poseban način se zahvaljujemo Marku Dumančiću koji je proteklu godinu dana radio s našom djecom i pripremio ih za ovaj svečani trenutak. Za sve njih molimo Božji blagoslov i zaštitu po moćnom zagovoru naše nebeske majke Marije i sv. Josipa.

Župno Osoblje
Parish Staff

fra Lovro Šimić
ŽUPNIK

fra Slaven Tomić
ŽUPNI VIKAR

502 W 41st St
New York, NY 10036

(212) 563—3395
info@croatianchurchnewyork.org
www.croatianchurchnewyork.org

Wedding Anniversary Celebration

On Sunday, March 15, 2026, at 11:00 a.m. Mass, our parish community joyfully celebrated this year's Wedding Anniversary Mass. In a special way, nine couples from our parish renewed the vows they had made to one another on their wedding day, reaffirming and strengthening the promises they first exchanged in the Sacrament of Marriage. At the conclusion of the Mass, the couples received a solemn blessing as we entrusted them to the grace and love of Almighty God and to the protection of the Blessed Virgin Mary and Saint Joseph.

Parish Lenten Retreat

On Saturday, March 28, 2026, at our Parish Church of Saints Cyril and Methodius and Saint Raphael, Pastor Fr. Lovro Šimić led a Lenten spiritual retreat for the entire parish community. The retreat focused on reflecting upon the human person and his or her personal relationship with

the Lord. While communal prayer and service remain essential foundations of spiritual growth, the heart of the Christian life is a personal relationship with God. Following the conference, parishioners prayed the Rosary and had the opportunity to receive the Sacrament of Reconciliation before participating in Holy Mass. After Mass, we prayed the Stations of the Cross and then continued our fellowship at the Croatian Center of St. Nicholas Tavelić, where we gathered around a shared table to reflect on the graces received throughout the day. Grateful to God for this blessed opportunity, we prepared our hearts for the upcoming celebration of the Lord's Resurrection.

Mother's Day Celebration

On Saturday, April 25, 2026, our parish community solemnly celebrated Mother's Day, organized by the Cardinal Stepinac Croatian School. The celebration began with Holy Mass, celebrated by Fr. Slaven Tomić, Principal of the Cardinal Stepinac Croatian School. During

the Mass, we prayed for all mothers, especially those who have gone before us, entrusting them and all of us to the powerful intercession of our Heavenly Mother, Mary. Following the Mass, a festive program, also led by Fr. Slaven Tomić, was held in our parish hall. Students from the first through eighth grades of the Croatian School, together with members of the Cardinal Stepinac Folklore Group (Kolo Group), presented a variety of performances. The celebration continued with a luncheon, a generous raffle, and joyful fellowship. We are grateful to all who contributed their time and talents to make this event possible.

Sacrament of Confirmation

The First Sunday of May, May 3, 2026, dedicated in a special way to the Blessed Virgin Mary, was a joyful and grace-filled day for our parish community. Through the laying on of hands by Bishop Edmund Whalen, Auxiliary Bishop of New York and Vicar General of the Archdiocese of New York, twenty-two of our young parishioners received the Sacrament of Confirmation, completing their Christian initiation into the Catholic Church. At the beginning of the Mass, the confirmandi offered words of welcome to Bishop Whalen, who presided over the solemn liturgy. Concelebrating with him was Pastor Fr. Lovro Šimić, while Parochial Vicar Fr. Slaven Tomić assisted in ensuring that the liturgical celebration proceeded smoothly. At the conclusion of the Mass, Fr. Lovro expressed gratitude to Bishop Whalen for visiting our parish and for strengthening the bond between our Croatian Catholic community and the local Church through his presence. The parish also extended congratulations to Bishop Whalen on his recent appointment as Vicar General of the

Archdiocese. Bishop Whalen thanked the parish for its warm hospitality and invitation to celebrate this important occasion. Following the Mass, the newly confirmed and their families gathered for photographs. In a special way, we would like to say thank you to Mrs. Lidija Jakić and Mrs. Nada Mišetić, who faithfully prepared the candidates for this important sacrament over the past two years. We are also grateful to everyone who contributed in any way to the organization and success of this beautiful celebration. We pray that the gifts and grace of the Holy Spirit may descend upon all of us and continue to guide us on the path of holiness.

First Holy Communion

On the final Sunday of the Month of Mary, May 31, 2026, our parish community celebrated the Sacrament of First Holy Communion. The day before, ten of our First Communicants, together with their parents, received the Sacrament of Reconciliation for the first time, preparing their hearts for the sacred and joyful moment when they would receive the Most Holy Body of Christ. The First Communicants actively participated in the liturgy by leading the Prayer of the Faithful, presenting the offertory gifts, and singing a special hymn in honor of Jesus at the conclusion of the Mass. We give thanks to God for our First Communicants and their families. In a special way, we extend our gratitude to Marko Dumančić, who dedicated the past year to working with and preparing our children for this important milestone in their faith journey. For all of them, we pray for God's abundant blessings and protection through the powerful intercession of our Blessed Mother Mary and Saint Joseph.

Hrvatska katolička župa
KRALJICA MIRA
QUEEN OF PEACE

NORVAL

Župno Osoblje
Parish Staff

fra Ivica Majstorović
ŽUPNIK

fra Stipe Rotim
ŽUPNI VIKAR

fra Ljubo Lebo
ŽUPNI VIKAR

9118 Winston Churchill Blvd
Norval, ON L0P 1K0, Kanada

+1 905—456—3203
cfcnorval@gmail.com
www.norvalqueenofpeace.com

Veliki tjedan i uskrsna radost

Sveti dani Velikoga tjedna u našoj župi Kraljice Mira proslavljeni su s dubokom pobožnošću i uz prekrasan odaziv cijele naše župne obitelji. Bilo je to milosno vrijeme koje nas je sve istinski povezalo i zbližilo. Kada smo zakoračili u Sveto trodnevlje, naša je crkva bila ispunjena do posljednjeg mjesta na Veliki petak i na Uskrsno bdenje, odnosno Veliku subotu. Na Veliki petak okupio se toliki broj vjernika da klupe nisu mogle primiti sve; mnogi od župljana dostojanstveno su stajali vani u crkvenom dvorištu, ujedinjeni u molitvi pod otvorenim nebom. Poseb-

no dirljiv trenutak liturgije bila je naša svečana procesija s križem oko crkve. Hodajući u tišini, poslali smo svjedočanstvo naše vjere svima oko nas.

Sama župna proslava Uskrsa bila je predivna i ispunjena mirom. Kako bi ova sveta radost bila još veća, naša je župa ove godine bila blagoslovljena sa sedmero pripravnika koji su se spremali za potpuno zajedništvo s Katoličkom Crkvom. Vođeni Duhom Svetim, oni su marljivo učili i molili. Tijekom ovoga uskrsnog vremena primili su sve sakramente kršćanske inicijacije – krštenje, prvu pričest i svetu potvrdu.

Proljetni banket: Naša nova tradicija

Ove smo godine uveli jednu lijepu promjenu za naš tradicionalni proljetni banket u župi Kraljice Mira. Po prvi put u župi, svečani ručak organizirali smo u rano poslijepodne, odmah nakon pučke svete mise u 11 sati. Svih prijašnjih godina ovaj se događaj održavao u večernjim satima, no ovaj novi, dnevni termin pokazao se kao dobar prijelaz.

Premještanje banketa na vrijeme nakon mise omogućilo je dolazak brojnim obiteljima – od onih najmlađih pa sve do naših djedova i baka. Bilo nam je izuzetno drago vidjeti našu župnu dvoranu ispunjenu do posljednjeg mjesta. Dvoranom su odjekivali ugodni razgovori, smijeh i pravi obiteljski duh. Bila je to izvrsna prilika da provedemo vrijeme u zajedništvu.

Dvostruki blagoslov: Prva pričest i Majčin dan

Imali smo posebnu čast i radost proslaviti dva predivna događaja u istome danu. Majčin dan postao je još ljepši i svečaniji jer je sedamnaestero naših malih župljana primilo svoju Prvu svetu pričest. Misno slavlje je predvodio naš župnik fra Ivica. Sveta misa bila je jednostavna, a ujedno vrlo dirljiva. Radosna srca gledali smo naših sedamnaest prvopričesnika, odjevenih u bijelo, kako čista srca pristupaju oltaru da po prvi puta prime Isusa u Euharistiji. Bio je to uistinu dan dvostrukog blagoslova – prilika da zahvalimo Bogu za naše majke i bake, te da proslavimo veliki korak naše djece u njihovoj vjeri odrastanja i molimo da Isus uvijek bude putokaz u životu ove djece. ♦♦

Holy Week & the Joy of Easter

The holy days of Holy Week were celebrated with deep prayer and a wonderful turnout from our whole parish family here at Queen of Peace Parish. It was a beautiful time that truly brought us all closer together. As we entered the Easter Triduum, our church was packed to absolute capacity for Good Friday and the Easter Vigil on Holy Saturday. On Good Friday, so many people came that our pews could not hold everyone. Many parishioners stood outside in the churchyard, praying together under the open sky. A very special moment was our solemn procession with the Holy Cross around the church grounds. Walking in silence, we showed a simple and powerful witness of our faith to everyone around us.

Easter Sunday was very beautiful and filled with peace. To make this holy season even happier, our parish was blessed with seven people who prepared to fully enter the Catholic Church. With the guidance of the Holy Spirit, they studied and prayed hard. During this Easter time, we welcomed them as they received all their sacraments—Baptism, Confirmation, and Holy Communion.

The Spring Banquet: A Beautiful New Tradition

This year, we had a delightful change for our annual Spring Banquet at Queen of Peace. For the very first time, we held the lunch in the afternoon, right after the 11:00 AM Sunday Mass. In the past years, this event was always held in the evening. However, this new daytime schedule turned out to be a good success.

Moving the banquet to the daytime meant that whole families, from small children to grandparents, could come and enjoy it together. We were so happy to see a wonderful crowd of parishioners fill the parish hall for a delicious festive lunch. The room was full of good conversations, laughter, and a real family spirit. It was a great chance for us to spend time together as a community.

A Double Blessing: First Holy Communion and Mother's Day

We had the unique honor and joy of celebrating two beautiful events on the exact same day. Mother's Day became even more special because seventeen of our young parishioners received their First Holy Communion. Our pastor, Fr. Ivica held the holy Mass. The Mass was simple and very moving. We watched with joyful hearts as these seventeen children, dressed in white, came to the altar with pure hearts to receive Jesus in the Holy Eucharist for the very first time. It was truly a day of double blessings—a time to thank God for our mothers and grandmothers, and a time to celebrate our children taking this big step in their faith, and we pray that Jesus always guides these children.

Župno Osoblje
Parish Staff

fra Gabrijel Škibola
ŽUPNIK

fra Stjepan Bedeniković
ŽUPNI VIKAR

2864 E 96th St
Chicago, IL 60617

(773) 768-1423
shcroat@comcast.net
www.sacredheartcroatian.org

First Holy Communion

Saturday, April 25, 2026, was a special day for 14 children of Sacred Heart Parish as they received their First Holy Communion. In his homily, Fr. Gabriel encouraged the children to come regularly to the altar and receive the precious gift that Jesus gives to us in the Holy Eucharist. Filled with joy and excitement, the children approached the altar for the first time to receive the Body of Christ while their families and friends watched with pride and gratitude. The celebration was a beautiful witness of faith and an important moment in the spiritual life of our parish community.

Prva Sveta Pričest

U subotu, 25. travnja 2026., bio je poseban dan za četrnaest djece iz župe Presvetog Srca Isusova koja su primila Prvu svetu pričest. U svojoj propovijedi fra Gabrijel je potaknuo djecu da redovito dolaze pred oltar kako bi primali dragocjeni dar Isusa Krista koji nam se daje u Svetoj Euharistiji. Ispunjena radošću i uzbuđenjem, djeca su po prvi put pristupila oltaru kako bi primila Tijelo Kristovo, dok su njihove obitelji i prijatelji s ponosom i zahvalnošću pratili ovo slavlje vjere. Ovaj događaj bio je važan trenutak u životu naše župne zajednice.

May Crowning

The month of May is traditionally dedicated to the Blessed Virgin Mary. On May 6, 2026, the students and parishioners of Sacred Heart gathered in church to honor Our Lady and crown the statue of Mary. Before the crowning, the school children led the congregation in praying the rosary. Following the rosary, the First Communicants and representatives of the Sacred Heart School Student Council processed to the Marian altar, where the statue of Our Lady was crowned with a beautiful wreath of flowers. The celebration concluded with Benediction of the Most Blessed Sacrament and prayers entrusted to the maternal care of the Blessed Virgin Mary.

Svibanjska pobožnost blaženoj djevici Mariji

Mjesec svibanj na poseban je način posvećen Blaženoj Djevici Mariji. Dana 6. svibnja 2026. učenici škole i župljani Presvetog Srca Isusova okupili su se u crkvi kako bi iskazali čast Gospi i okrunili njezin kip. Prije samoga krunjenja učenici su zajedno sa župljanima predvodili molitvu svete krunice. Nakon krunice prvopričesnici i predstavnici školskog vijeća u procesiji su došli pred Gospin oltar gdje su okrunili kip Blažene Djevice Marije prekrasnom krunom od cvijeća. Slavlje je završilo blagoslovom s Presvetim Oltarskim Sakramentom i molitvom upućenom našoj nebeskoj Majci.

Confirmation 2026

“Come, Holy Ghost, Creator Blest, and in our souls take up Thy rest.” These words echoed throughout Sacred Heart Church on Friday, May 22, 2026, as 30 parishioners prepared to receive

the Sacrament of Confirmation. Most Reverend Mark Bartosic served as the principal celebrant. In his homily, Bishop Bartosic reminded the candidates that through Confirmation they complete the Sacraments of Initiation and are called to live the fullness of their Catholic faith. He encouraged them to continue growing in prayer, knowledge of the faith, and faithful participation in the life of the Church.

Krizma 2026.

„O dođi, Stvorče, Duše Svet...“ Ove su riječi odzvanjale crkvom Presvetog Srca Isusova u petak, 22. svibnja 2026., dok se tridesetero naših župljana pripremalo za primanje sakramenta svete Potvrde. Svetu misu predvodio je pomoćni biskup Chicaga, mons. Mark Bartosic. U svojoj homiliji biskup Bartosic podsjetio je krizmanike da će po sakramentu Potvrde dovršiti sakramente kršćanske inicijacije te da su pozvani živjeti puninu svoje vjere. Potaknuo ih je da nastave upoznavati, moliti, slaviti i živjeti svoju vjeru u svakodnevnom životu.

Mother’s Day

Mother’s Day at Sacred Heart Parish was celebrated with gratitude, prayer, and joy as we honored our mothers

and remembered all deceased mothers in our prayers. At all weekend Masses we recognized the sacrifices, love, and witness of mothers and all women who helped shape our lives and guide us in faith. During the 11:00 a.m. Mass, the children from the Croatian School, Tamburitza, and Kolo honored mothers through prayer, music, and song, expressing heartfelt appreciation for their love and dedication. The celebration reminded us of the important role mothers hold in the family, the Church, and society.

Majčin dan

Majčin dan u župi Presvetog Srca Isusova proslavljen je u ozračju zahvalnosti, molitve i radosti dok smo odavali počast našim majkama i molili za sve pokojne majke. Na svim misama tijekom vikenda zahvalili smo majkama i svim ženama koje su svojim životom, ljubavlju i žrtvom pomogle oblikovati naše živote i voditi nas putem vjere. Tijekom mise u 11:00 sati djeca Hrvatske škole, Tambure i Kola molitvom i pjesmom odala su počast svim majkama i izrazila zahvalnost za njihovu ljubav i požrtvornost. Ovo slavlje ponovno nas je podsjetilo na važnu ulogu majki u obitelji, Crkvi i društvu.

Korizma i Uskrs

Proljeće u našoj župi je uvijek prožeto iščekivanjem Velikog tjedna i Uskrsa. Tijekom korizme naši su se župljani pripremali za ova slavlja kroz molitvu, pobožnost križnoga puta i djela milosrđa. Proslavili smo i slavlje sv. Josipa tradicionalnim ručkom u njegovu čast, ali se okupili i oko duge tradicije Bakalar večere u našoj župi. 33 naših vjernika putovalo je na franjevačko hodočašće u Italiju. Posjetili smo Rim, Asiz, Subiaco, Casciu i druga mjesta, a osobito lijepo je bilo biti u rodnome gradu sv. Franje Asiškoga o 800. godišnjici njegove smrti.

Slavlja Velikog tjedna i Uskrsa privukla su stotine u zajedništvo naše župne crkve. Budući da je naša crkva ujedno i mjesto potpunog oprosta, vjernici su u većem broju pristupali i sakramentu svete ispovijedi. Na Veliki petak smo održali i procesiju za križem ulicama našega grada, a Uskrs smo dočekali u pjesmi i radosti. Čak šestero odraslih ove je godine primilo sakramente kršćanske inicijacije u našoj župi.

Brojne aktivnosti naše zajednice

U travnju i u svibnju naša je župa nastavila organizirati brojne duhovne,

kulturne i zabavne sadržaje. Proslavili smo tako prvu svetu pričest, obilježili Majčin dan s učenicima naše Hrvatske škole kardinal Stepinac čiji je godišnji koncert dva tjedna prije toga okupio veliki broj gostiju i sudionika iz Chicago, Mississauga i s Norvala. Krajem mjeseca svibnja započeli smo i novu tradiciju u našoj župi organiziravši prvi godišnji košarkaški turnir o slavlju Dana državnosti Republike Hrvatske. Turnir je igran u čast posebnog sportskog entuzijasta koji je slobodnu Hrvatsku sanjao, za nju se žrtvovao i živio, pok. fra Pave Maslaća.

Oproštaj od škole sv. Jeronima

Odlukom lokalne nadbiskupije Chicago, na koncu ove školske godine zatvorit će se osnovna Katolička škola sv. Jeronima koja pri našoj župi djeluje od 1922. i koja je odgojila generacije hrvatske i katoličke djece. Nedostatak učenika, lokalne migracije i demografski trendovi doveli su do ove odluke koja je bolna za mnoge naše župljane, osobito englesko-govoreći dio naše zajednice. Bogu smo zahvalni na više od stoljeća vjernog katoličkog obrazovanja u našoj župi, a nasljeđe škole sv. Jeronima će još dugo živjeti u našoj župnoj zajednici kroz tolike naše župljane koji su učenici upravo ove škole.

Lent and Easter

Spring in our parish is always filled with anticipation of Holy Week and Easter. During Lent, our parishioners prepared for these celebrations through prayer, devotion of the Stations of the Cross, and works of mercy. We also celebrated the feast of St. Joseph in his honor, and we also gathered around the long tradition of the Bakalar Dinner in our parish. Thirty-three parishioners traveled on a Franciscan pilgrimage to Italy. We visited Rome, Assisi, Subiaco, Cascia, and other places, and it was especially nice to be in St. Francis of Assisi's hometown on the 800th anniversary of his death.

Celebrations of Holy Week and Easter drew hundreds to our parish church. Since our church is also a place of plenary indulgence, the faithful also approached the sacrament of Holy Confession in greater numbers. On Good Friday, we held a procession behind the cross through the streets of our city, and we welcomed Easter in song and joy. Six adults received the sacraments of Christian initiation in our parish this year.

Various activities in our Parish Community

In April and May, our parish continued to organize numerous spiritual, cultural, and educational events. We celebrated our first Holy Communion and Mother's Day with the students of our Croatian School Cardinal Stepinac, whose annual concert two weeks earlier had gathered a large number of guests and participants from Chicago, Mississauga, and Norval. At the end of May, we also started a new tradition in our parish by organizing the first annual basketball tournament to

celebrate the Statehood Day of the Republic of Croatia. The tournament was held in honor of a special sports enthusiast who dreamed of a free Croatia, sacrificed himself and lived for it, the late Fr. Paul Maslać.

Farewell to St. Jerome Catholic School

By decision of the local Archdiocese of Chicago, St. Jerome's Catholic School, which has been operating in our parish since 1922 and has educated generations of Croatian and Catholic children of other ethnic groups, will close at the end of this school year. The lack of students, local migration, and demographic trends have led to this decision, which is painful for many of our parishioners, especially the English-speaking part of our community. We are grateful to God for more than a century of faithful Catholic education in our parish, and the legacy of St. Jerome's School will live on in our parish community for a long time through so many of our parishioners who are alumni of this very school.

Članovi kola grupe Kardinal Stepinac – izvide hrvatsku i kanadsku himnu

Proslava dana hrvatske državnosti - gost večeri - Jakov Sedlar

Članovi kola grupe Kardinal Stepinac – izvide hrvatsku i kanadsku himnu Hrvati grada Windsora u Kanadi, 30. svibnja ove godine, svečano su proslavili Dan državnosti Republike Hrvatske. Poslije večernje mise zahvalnice, u župnoj dvorani Sv. Franje Asiškoga, upriličen je i prigodni program u kojem je glavni gost večeri bio poznati hrvatski filmski redatelj Jakov Sedlar iz Zagreba, koji nam je ovom prigodom predstavio svoj najnoviji film 260 Days, odnosno 260 DANA. Film se temelji na istinitoj priči Marijana Gubine, koji je kao desetogodišnji dječak tijekom ratnih zbivanja u Dalju proveo 260 dana u srpskom zatočeništvu. Riječ je o međunarodnoj produkciji snimanoj na engleskom jeziku, s poznatim glumačkim imenima poput Tima Rotha i Armanda Assantea.

Program večeri započeo je svečanom izvedbom kanadske i hrvatske himne koje su prekrasno izveli članovi župne folklorne skupine Kardinal Ste-

pinac. Program je vodio gospodin Nikola Papac, hrvatski branitelj tijekom cijeloga Domovinskoga rata. Prije početka filma, u nazočnosti brojnih župljana, Sedlar je svima uputio iskrene čestitke za Dan državnosti Republike Hrvatske, te nastavio govoriti o važnosti očuvanja države i istine o Domovinskom ratu, u kojem je stvorena moderna Hrvatska, ali i o ulozi filma kao snažnog sredstva prenošenja povijesnih činjenica mlađim generacijama. U svom obraćanju okupljenima Sedlar je još posebno istaknuo kako film 260 DANA nosi univerzalnu poruku mira i praštanja, ali i važnosti pamćenja žrtve hrvatskog naroda. Naglasio je kako je upravo hrvatsko iseljeništvo tijekom najtežih godina bilo jedan od najvećih oslonaca Domovini, te da današnje mlade generacije imaju obvezu čuvati nacionalni ponos i autentičnu povijesnu istinu o svom narodu.

Posjet gospodina Jakova Sedlara našoj hrvatskoj župnoj zajednici prigodom proslave Dana državnosti Republike Hrvatske i predstavljanje filma 260 DANA protekao je u znaku povezanosti i zajedništva iseljene i

domovinske Hrvatske, iskrenog domoljublja i snažnih emocija koje je izazvala ova potresna filmska priča o stradanju hrvatskog naroda tijekom Domovinskog rata. Mnogi su istaknuli kako ih je priča duboko dirnula i podsjetila na teška vremena kroz koja je prolazio hrvatski narod dok je mukotrpno stvarao svoju slobodnu državu, međunarodno priznatu Republiku Hrvatsku.

Dolazak Jakova Sedlara u hrvatsku župnu zajednicu u Windsoru bilo je veliko osvježanje za sve nas i snažan podsjetnik na važnost zajedništva i druženja hrvatskog naroda, bez obzira gdje živio, kao i na trajnu povezanost domovinske i iseljene Hrvatske.

Zato nam je svima bila velika čast i zadovoljstvo ugostiti gospodina Sedlara i pogledati njegov najnoviji film 260 DANA koji na tako snažan i dostojanstven način prenosi istinu i ljudsku snagu hrvatskog naroda. Gospodinu Sedlaru, u ime svih župljana, iskrena hvala na njegovom radu, trudu i doprinosu hrvatskoj kulturi i filmskoj umjetnosti kao i na njegovoj posjeti Hrvatima Windsora.

Prva pričest i sveta krizma

U mjesecu svibnju naša župna zajednica Svetog Franje Asiškoga u Windsoru, svečano je proslavila podjelu sakramenata Prve svete pričesti i Svete krizme. U prisutnosti svojih obitelji i cijele župne zajednice naši prvopričesnici Leah Penava i Sophia Beketić prvi put su pristupili stolu Gospodnjem i primili Tijelo Kristovo u Svetoj pričesti, dok su krizmanici: Josip Bakić, Marissa Camaj, Vanessa Cipparrone, Neven Grbešić i Maksim Mataković primili pečat dara Duha Svetoga kako bi još snažnije svjedočili svoju kršćansku vjeru u svakodnevnom životu. Zahvaljujemo roditeljima, kumovima, vjeroučiteljima i svima koji su sudjelovali u pripravi i organizaciji ovih svečanosti. Neka Božji blagoslov prati naše prvopričesnike i krizmanike na njihovom daljnjem životnom i kršćanskom putu.

Leah Penava i Sophia Beketić

Hrvatska katolička župa

Sv. JOSIP

ST. JOSEPH

ST. LOUIS

Župno Osoblje
Parish Staff

fra Stjepan Pandžić
ŽUPNIK

2112 S 12th St
St. Louis, MO 63104

(314) 771-0958
www.stjosephcroatian-
catholicchurch.com

***Proslavu Sv. Josipa -
zaštinika naše
hrvatske župe***

imali smo 19. ožujka 2026. Svečana Sv. Misa se slavila u 7:00 PM. Nakon sv. Mise u staroj dvorani imali smo besplatni domjenak za sve prisutne.

St. Joseph - Patron of our parish we celebrated on March 19th, 2026. The Holy Mass was celebrated at 7:00 PM. After the Holy Mass we had free snack and bar in the old Hall.

Nedjelju Muke Gospodnje - Cvjetnicu smo slavili 29. ožujka 2026. Na Cvjetnicu - nedjelju Muke Gospodnje mi smo se spomenuli Isusova svečanog ulaska u Jeruzalem. Sv. Mise su slavljene u 8:30 AM na engleskom te u 10:00 AM na hrvatskom. Blagoslovljene su palmine grančice i podijeljene prisutnim vjernicima.

Passion Sunday – Palm Sunday we commemorated Jesus’ solemn entry into Jerusalem. Holy Masses: 8:30 AM in English, and 10:00 AM in Croatian. Blessed palms were distributed at all Masses.

Na Veliki četvrtak, 2. travnja 2026 smo slavili sv. Misu Večere Gospodnje. Nakon sv. Mise imali smo bdijenje - molitvu do 10:00 PM. Obred pranja nogu smo imali u toku sv. Mise. Na veliki Četvrtak se slavi ustanovljenje sv. Mise i svećeničkog reda.

Holy Thursday we celebrated on April 02nd, 2026. After Holy Mass we had vigil and prayer until 10:00 PM. The rite of washing the feet took place during the Holy Mass.

Na Veliki petak, 3. travnja 2026, imali smo obrede Velikog petka, čitanje

Muke našega Gospodina Isusa Krista, klanjanje križu, svetu pričest i pohod Isusovu grobu. U 3,00 pm - obredi Velikog petka na engleskom. U 7:00 PM ispovijedanje; U 7:30 PM - Muka Gospodina našega Isusa Krista na hrvatskom.

Velika subota - uskršno bdijenje se slavilo 4. travnja 2026. U 7:30 PM - obredi Velike subote: paljenje uskršne vatre, blagoslov uskršne svijeće, svečani aleluja, krsna obećanja i Sv. Misa uskršnog bdijenja, blagoslov uskršnog jela na kraju obreda Velike subote.

Holy Saturday - The Easter vigil was April 04th, 2026. At 7:30 PM Holy Saturday rituals: lighting of the Easter fire, blessing of the Easter candle, solemn Alleluia, baptismal promises and Holy Easter Vigil Mass. The blessing of the Easter meal was at the end of the Holy Saturday ritual.

Uskrs smo slavili 5. travnja 2026. Na Uskrs slavimo Uskršnuće Gospodina našega Isusa Krista. Sveta misa na engleskom jeziku je slavljena u 8:30 AM i na hrvatskom jeziku u 10:00 AM.

We celebrated Easter on April 5th, 2026. Holy Mass in English was celebrated at 8:30 AM and in Croatian at 10:00 AM.

SEP 10 – 13, 2026